

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 26/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. januára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Borovskou, Štefánikova 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25 Co 384/2014, 25 Co 314/2015 zo 7. septembra 2015 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu

v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 25 Co 384/2014, 25 Co 314/2015 zo 7. septembra 2015 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom

Zo sťažnosti vyplýva:

„Sťažovateľ... 22.9.2015 podal na Ústavný súd SR voči porušovateľovi i voči Okresnému súdu v Nových Zámkoch sťažnosť vo veci porušenia základných práv vyplývajúcich z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

... v... sťažnosti ako porušovateľa v 2.rade označil Krajský súd Nitra... Krajský súd Nitra síce dňa 17.6.2015 vyniesol rozhodnutie, avšak nerozhodol o celom návrhu a sťažovateľ bol nútený žiadať o vydanie opravného uznesenia i doplňujúceho rozhodnutia.

Touto sťažnosťou sa porušovateľ domáha zriadenia nápravy, nakoľko porušovateľ vydal dňa 7.9.2015 uznesenie sp. zn. 25 Co/384/2014-692, 25 Co/314/2015, ktoré doručil právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 20.10.2015, ktorým návrh navrhovateľa zo dňa 5.8.2015 o vydanie opravného uznesenia i doplniaceho rozhodnutia zamietol, čím podľa názoru sťažovateľa závažným spôsobom zasiahol do jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie

Vzhľadom k tomu, že voči uzneseniu porušovateľa sp. zn. 25 Co/384/2014-692, 25 Co/314/2015, zo dňa 7.9.2015 nie je prípustný opravný prostriedok, ako aj vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je presvedčený o tom, že postupom porušovateľa boli porušené je ústavné práva podáva túto sťažnosť.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Krajský súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25Co/384/2014, 25Co/314/2015, porušil základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd zrušuje rozhodnutie – Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/384/2014-692, 25Co/314/2015, zo dňa 7.9.2015 a vec vracia Krajskému súdu Nitra na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

3. Krajskému súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25Co/384/2014, 25Co/314/2015 sa zakazuje pokračovať v porušovaní práva [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a prikazuje sa mu. aby v tejto veci konal.

7. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 50.000 €.

8. Porušovatelia sú povinní uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 332,54 €... k rukám advokátky JUDr. Evy Borovskej... do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konanie osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh ústavnému súdu, s návrhom nedoručil uznesenie krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje.

Ústavný súd navyše dodáva, že k sťažnosti nie je priložené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátkou JUDr. Evou Borovskou, ktorá podľa obsahu sťažnosti túto vypracovala.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Co 384/2014, 25 Co 314/2015 ústavný súd poznamenáva, že porušenie označených práv postupom krajského súdu v rovnakom konaní sťažovateľ už namietal v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. septembra 2015. Túto sťažnosť ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 556/2015 z 18. novembra 2015 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Vec bola právoplatne skončená už 27. mája 2015. Krajský súd uznesením č. k. 25 Co 384/2014-692, 25 Co 314/2015

zo 7. septembra 2015, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 20. októbra 2015, rozhodol iba o jeho návrhu na vydanie opravného uznesenia. Krajský súd v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu vo veci už nekonal, a teda nemohol porušovať označené základné právo sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v tejto časti by odmietol ako zjavne neopodstatnenú aj v prípade, ak by splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom bolo k sťažnosti pripojené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2016